

ПОЩЕНСКИТЪ СПЕСТОВНИ КАСИ.

[Отъ в. Домакинъ, год. II, бр. 4, 8 априль 1885.]

Вѣстникъ „Домакинъ“ злѣ би изпълнилъ своята длъжностъ къмъ домакинитѣ на България, ако не обърнѣше тѣхното внимание върху единъ важенъ за тѣхъ законодателенъ актъ. Думата ни е за закона върху пощенскитѣ спестовни каси, гласуванъ въ послѣдната сесия на Народното събрание и обнародванъ въ Държавенъ вѣстникъ отъ 1 февруари 1885 год. Ние ще се помжчимъ да обяснимъ на читателитѣ си цѣлътa на въпросния законъ, да ги запознаемъ съ неговия механизъмъ, и да имъ изложимъ ползитѣ, които частнитѣ лица и общиятъ ни поминѣкъ могатъ да очакватъ отъ него.

I.

Двойка е цѣлътa на тоя законъ. Той се стреми 1) да насърчи спестяванието между населението, като му дава възможностъ да влага най-дребнитѣ спестовни количества подъ лихва въ здрави правителствени учрѣждения; и 2) да дойде на помощъ на землѣделието, промишленостъта и търговията въ България, като съсрѣдоточва спестовнитѣ количества въ Народната банка и тѣй ѝ доставя капитали за раздаване въ заемъ на ония, които се нуждаятъ отъ кредитъ.

За да направимъ още по-понятно това двойко назначение, ние ще си позволимъ да приведемъ нѣкои извлѣчения отъ обяснителната записка, която придружаваше законопроекта при прѣдставянето му въ Народното събрание.*)

Величието на единъ народъ, бѣше казано въ тая записка, зависи отъ енергията, постоянството и независимия характеръ въ единицитѣ, които го съставляватъ. Опитътъ е доказалъ, че нищо тѣй не способствува на развитието на тия качества, каквото чувството на самопомагането. Само хора,

*) Тая записка бѣ писана отъ мене.